

[Ove Jensen]

udse, at det også vil blive indført på andre områder.

Derudover vil jeg godt tilføje, at det er begrænset, hvad der rent konkret er kommet ud af denne debat – der er i hvert fald ikke kommet noget ud af den, som landmændene kan tage og føle på, noget, som hjælper landmændene.

Noget af det sidste, som den socialdemokratiske regering fik gennemført af indgreb imod landbruget, var, at man afskaffede reglen om, at landmændene kunne fratække de faktiske vedligeholdelsesudgifter på deres stuehuse. Det var en ordning, som vel har kostet landbruget ca. 100 mill. kr. Her var der i hvert fald noget, man kunne gøre. Derfor vil jeg godt spørge landbrugsministeren, om han vil tage initiativ til, at skatteministeren kommer med et forslag, der genindfører den gamle regel om, at landbrugere kan fratække de faktiske vedligeholdelsesudgifter på deres stuehuse. Som det er nu, sker der det, at de store, gamle stuehuse forfalder, og det er vel ikke efter landbrugsministerens ønske? Kan vi få et sådant tilsagn, er der i hvert fald en lille smule konkret til landmændene, og så er der da kommet lidt ud af denne debat.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg kan sige til hr. Ove Jensen, at jeg deler hans synspunkter vedrørende beskatningen af stuehusene, og det er regeringens opfattelse, som vi også gav udtryk for, da vi var i opposition, at det var en urimelig måde at gøre det på. Derfor er regeringen også parat til, at det kan blive ophævet, så snart der er flertal for det i Folketinget.

Jeg vil for øvrigt sige, at det egentlig er fantastisk, at man under talen om denne venlighed over for landbruget kunne indføre det, man kaldte ligestilling. Man kaldte det ligestilling! Jeg skal lige love for, det er ligestilling. Der er bare den forskel, at man da ikke er forpligtet til at bo i et parcelhus, men i et stuehus har man bopælspligt, og det fungerer også som erhvervsvirksomhed, men det har man ikke forståelse for. Hertil kommer kulturværdierne, men man kan selvfølgelig rage halvdelen af stuehuset ned, for mere har man ikke brug for. Jeg tror nok, fornuften sejrer, det får vi nok lidt styr på. Jeg tror nok, at de, der gik ind for den såkaldte ligestilling,

vil opdage, hvor tosset det var. Man skal have lov til at begå nogle fejl, hvis man bare indrømmer dem bagefter. Så gør det ikke så meget.

Tilbage til det politiske om EF. Jeg undskylder selvfølgelig hr. Stavad. Han har ikke været så længe medlem af markedsudvalget, men han lærer det nok. Det er ikke nok at tro, at man skal tage en ministers udtalelse i en avis. Det er ikke det, der er afgørende. Det afgørende er, hvilken erklæring der bliver afgivet i Rådet. Denne erklæring, som jeg har citeret den britiske minister for, er en erklæring, der er afgivet i Rådet, og det er den, der gælder. Jeg har sagt, at finansieringen skal gå efter de budgetmæssige bestemmelser. Det er den erklæring, den britiske minister har givet, og han har ikke taget noget som helst forbehold hverken om restitutionser eller noget som helst andet. Sådant ligger sagen.

Jeg vil ikke involvere mig mere i mælkedebatten, men jeg kan sige, at markedsudvalget har hele tiden været orienteret om situationen, også om 1980 og 1981 og alt det. Jeg ved udmærket, at når der ikke er flertal imod, har markedsudvalget også dermed sagt, at ministeren dermed har fået godkendt, hvad han kører efter. Jeg skal så bare gentage, at en katastrofe er det i hvert fald ikke. Jeg skal ikke fremhæve, hvordan det ellers er gået, men jeg kan dog sige, at det er nu ikke så ringe. Jeg tror ikke, at hr. Stavad – nå, nu skal jeg ikke komme med personlige bemærkninger, vi standser her, resten kan vi tage i markedsudvalget.

Til sidst vil jeg sige om hele debatten, at hvis man havde ventet, at debatten skulle udmunde i konkrete forslag, var det ikke det, der var meningen med redegørelsen. Meningen med en redegørelse er at fremlægge situationen, som regeringen ser den på nuværende tidspunkt. Det har vi gjort. Jeg synes også, at redegørelsen er modtaget i den ånd, hvori den er lagt frem. Jeg har fået mange impulser, jeg har også fået mange betragtninger, som viser, at det er et meget besværligt problem. Der er mange ting, som vi er enige om, men problemerne ligger i, hvordan det skal løses, og hvordan det mål, vi alle sammen er enige om, skal opnås.

Der er problemer om miljø. Nu glemte jeg at sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at kvælstof er kvælstof, det er rigtigt, men det,